

SESJA ***VII***

Podsumowanie

SESJA VII

Podsumowanie

Przewodniku:

1. Powiedz: **Zacznijmy dzisiejsze zajęcia od przypomnienia zadania domowego ze str. 86.**

Przeczytaj na głos pytanie 1 i 2. Następnie powiedz: **A teraz proszę, aby wszyscy po kolei odpowiedzieli na te pytania.**

2. Kiedy każdy się wypowie, zapytaj: **Jakie pomysły zawarte w książkach wydały się wam interesujące lub pomocne?**
3. Kiedy uczestnicy przedyskutują pomysły zaczerpnięte z lektury, powiedz: **Ponieważ to nasza ostatnia sesja, porozmawiamy o problemach, w których rozwiązaniu może pomóc dyskusja w grupie i poznane metody porozumiewania się. Zanim zacniemy, przypomnijmy sobie podstawowe zasady ze str. 1. Proszę, aby każdy je po cichu przeczytał.**
4. Kiedy wszyscy przeczytają podstawowe zasady, powiedz: **Podczas sześciu kolejnych sesji niektórzy z nas, aby przerobić materiał kursu, odsuwali na bok problemy, o których chcieli dyskutować. Teraz mamy okazję, aby wykorzystać możliwości grupy i wszystko, czego się dotąd nauczyliśmy. Porozmawiamy o tym, co nas jeszcze gnębi, gdy chodzi o dzieci. Kto chciałby zacząć?**

Jeśli dyskusja znajdzie się w impasie albo zacznie odbiegać od tematu, możesz zaproponować, aby uczestnicy zerknęli na karty z „Szybkim przypomnieniem” w celu znalezienia pomysłów.

5. Dyskusja powinna potrwać około dwóch godzin. Gdy do końca sesji pozostanie 20 minut, powiedz grupie: **Zostało nam dwadzieścia minut. Spójrzmy teraz wspólnie na karty z „Szybkim przypomnieniem”, zaczynając od sesji I. Powiedzmy sobie, które z metod były dla nas osobiście najbardziej pomocne.**
6. Kiedy grupa przejrzy karty z „Szybkim przypomnieniem”, powiedz: **Na zakończenie tej sesji przeczytamy końcowe „Słowo od Auterek”.**

Przeczytaj grupie na głos notę ze str. 89.

Słowo od Auterek

Przyszło nam na myśl, że może Was zainteresować, co zrobiły inne grupy, kiedy sesje dobiegły końca. Niektóre postanowiły kontynuować spotkania w nieformalnych kołach dyskusyjnych. Inne stwierdziły, że siedem sesji im wystarczy i że kontynuowanie znajomości na zasadach koleżeńskich najlepiej zaspokoi ich potrzeby. Kiedy w domu robiło się gorąco, chcieli mieć możliwość zatelefonowania przynajmniej do jednej osoby o podobnych zapatrywaniach, która wysłucha ich, nie oceniając. Sporządzono listę nazwisk z numerami telefonów, którą otrzymali wszyscy uczestnicy.

Niektórzy uczestnicy postanowili wziąć udział w kursie *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały* przedstawionym na kasetach wideo, składającym się z sześciu sesji. Oglądając zastosowanie metod w praktyce na różnych przykładach, pogłębiali swoją wiedzę.

Jeszcze inni – rodzice więcej niż jednego dziecka – zaczęli korzystać z programu *Rodzeństwo bez rywalizacji* na kasetach audio.

Cokolwiek postanowicie, życzymy Wam powodzenia!